

навчання. Практично всі студенти набрали кількість балів, що відповідала оцінці на бал нижчій, ніж їх «звична» оцінка. І лише додавання балів за виконані індивідуальні завдання згладжує ці результати.

Ще одним питанням у зв'язку з тестовою оцінкою знань студентів є використання комп'ютерів для тестування та оцінки. На перевірку тестів викладачем витрачається набагато більше часу, ніж на їх написання студентами. І процес перевірки цілком можливо автоматизувати. У зв'язку з цим можна поставити завдання створення універсальної оболонки, яка дозволяла б проводити тестування з будь-якої дисципліни, використовуючи базу даних запитань та відповідей на них, організовану за певною структурою і розміщену на сервері. Така програма мала б генерувати випадковим чином запитання тесту (певну кількість з кожної теми), а потім, порівнюючи відповіді студента із правильними в базі даних, видавати йому набрану кількість балів (за подібною схемою побудована, наприклад, екзаменаційна програма в ДАІ).

Г. О. Ковальчук, канд. пед. наук,
доцент кафедри педагогіки та психології

КОМПЛЕКСНА ДІАГНОСТИКА ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ — СКЛАДОВА ІНТЕНСИВНИХ НАВЧАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Комплексна діагностика результатів навчальної діяльності студентів — це теоретично обґрунтована і практично апробована педагогічна система встановлення основних ознак, які характеризують сформовану у ході навчання компетентність студента — майбутнього фахівця.

Метою комплексної діагностики знань студентів є:

- прояв і розвиток системи компетентності майбутнього фахівця;
- виявлення, перевірка і оцінка рівня здобутих знань, сформованих умінь і навичок;
- порівняння фактичних результатів навчально-пізнавальної діяльності із запланованими, встановленими стандартами;
- стимулювання цілеспрямованої систематичної інтенсивної роботи студентів;
- підвищення об'єктивності оцінювання;
- одержання своєчасної інформації про стан засвоєння змісту програми на всіх етапах навчання;
- залучення студента до усіх форм навчального процесу.

Організація процесу комплексної діагностики передбачає виявлення таких принципових запитань:

- Що перевіряти? (Які групи компетентності, якостей, умінь чи навичок майбутнього фахівця мають бути сформовані у ході навчання).

- Який навчальний матеріал потрібно перевіряти? (Які вузлові елементи бази знань мають бути засвоєні студентом, які рівні засвоєння відповідають вимогам конкурентоспроможності?)

- Коли здійснювати перевірку знань студентів? (Якою має бути періодичність контрольних заходів?)

- Які форми і методи доцільно використати для об'єктивної перевірки? (Письмове чи усне опитування, фронтальні чи індивідуальні форми роботи?)

- Які засоби допоможуть здійснити ефективну перевірку? (Роздаткові матеріали, бланки документів, комп'ютерні програми, тести тощо).

- Скільки часу має витратити студент на виконання контрольних завдань?

- Скільки часу потрібно викладачу для перевірки виконаних завдань?

- За якою шкалою оцінювати результати перевірки? — 5-ти, 100 бальна чи інша система оцінювання.

- Як вести облік результатів в журналі та відомості?

- Як встановити відповідність отриманих результатів і стандартів навчання?

Дидактичні умови ефективної організації комплексної діагностики сформованих компетентностей студента

- Визначення обсягу матеріалу, що підлягає контролю.

- Цілеспрямований відбір навчального матеріалу з оптимальним розподілом різних видів робіт та їх послідовності.

- Чітка організація перевірки, оцінювання та обліку знань.

- Встановлення ліміту часу, що відводиться на перевірку знань та оцінювання контрольних робіт, мінімізація трудомісткості контрольних заходів. Систематичність здійснення контрольних заходів.

- Встановлення єдиної системи вимог — стандартизація контролю.

- Розробка системи тестів для досягнення максимально можливого рівня об'єктивності оцінювання знань.

- Створення умов для самопідготовки, самоконтролю, індивідуальних консультацій. Стимулювання самостійної роботи студентів.

- Розширення варіативності завдань та способів реалізації контролю.
- Адекватність завдань сучасним умовам господарювання.
- Обґрунтований вибір методу контролю і розробка відповідного інформаційно-методичного забезпечення.

О. Д. Колотило, ст. викладач

МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМНИХ КОНТРОЛЬНИХ ЗАВДАНЬ ДЛЯ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ЗАСВОЄННЯ ЗНАНЬ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «АКТУАРНІ РОЗРАХУНКИ»

Специфіка формування програми і методичного забезпечення щодо вивчення дисципліни «АктUARні розрахунки» полягає в тому, що до останнього часу ця дисципліна не викладалась для вітчизняних економістів. Більш того, професія актуарія лише в минулому (2001 р.) була внесена до державного реєстру Мініпраці України.

Новий курс «АктUARні розрахунки», опрацьований в університеті на базі спеціалізованої програми Інституту АктUARіїв (Лондон), є складовою програми підготовки магістрів ділової адміністрації за спеціальністю «Страховий менеджмент». Зазначимо, що світова практика підготовки актуаріїв-економістів передбачає двоетапну програму у кілька років. У нашому університеті цьому відводиться лише один семестр, що утруднює викладання і контроль засвоєних знань.

Ризик, що виникає під час страхування, характеризується імовірністю та невизначеністю своєї реалізації у майбутньому, а рішення щодо прийняття чи відмови у страхуванні певного ризику необхідно приймати у конкретний момент часу. Саме це повинно бути сутністю змісту системних завдань для поточного та підсумкового контролю знань з дисципліни «АктUARні розрахунки».

При розробці комплексу завдань і оцінці їх виконання доцільно застосувати визначення якості освоєння курсу за програмою дисципліни на трьох рівнях.

1-й рівень. «Пізнаю формалізовані положення» (чи висновки) курсу.

2-й рівень. «Вмію застосовувати формалізовані знання» першого рівня у задачах до конкретних розділів курсу.